

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **K. K.**, pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 per analogiam Tr. por. dovolanie obvineného K.K., **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 3. novembra 2005, sp. zn. 3 T 68/05, bol obvinený K. K. (a ďalší dvaja odsúdení L. J. a Z. J.) uznaný za vinného zo spolupáchateľstva trestného činu lúpeže podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., spolupáchateľstva trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. a spolupáchateľstva trestného činu výtržníctva podľa § ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 18. novembra 2004 v čase asi o 02.30 hod. po vzájomnej predchádzajúcej dohode vnikli v obci S. okres N. Z. do rodinného domu číslo X., majiteľky I. H. tým spôsobom, že obžalovaný K. K. preskočil vchodovú bránu rodinného domu a túto potom z vnútra otvoril, následne vošli do dvora aj obžalovaní L. J. a Z. J., kde potom obžalovaný K. K. prinesenou sekerou rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách rodinného domu, z vnútra otvoril vchodové dvere a potom všetci traja obžalovaní vošli do priestorov rodinného domu, kde fyzicky napadli poškodenú I. H. tým spôsobom, že ju na posteli udreli päťou do oblasti tváre a začali ju ťahať z postele, potom ju sácali do obývačky a pod hrozbou zabitia so sekerou v ruke pýtali od nej

peniaze, ktoré vyhrážky viackrát opakovali, pričom poškodená zo strachu im vydala sumu v hotovosti vo výške 2 000 Sk, následne obžalovaní prehľadávali byt', pričom rozbíjali prinesenou sekerou zariadenie rodinného domu a potom z obývacej miestnosti z barovej skrinky sekretára odcudzili obálku s finančnou hotovosťou vo výške 50 000 Sk, a následne z domu odišli preč, pričom keď poškodená I. H. odišla z domu na bicykli vyhľadať pomoc, asi vo vzdialenosti 300 metrov od jej rodinného domu ju obžalovaní opäť fyzicky napadli tým spôsobom, že ju sotili na zem, kde ju prehľadávali a tu ju nohami kopali do tela, pričom jej odcudzili mobilný telefón značky Nokia, nezisteného typu, čím jej spôsobili zranenia a to pomliaždenie ľavého ramena, zlomeninu VII. rebra v ľavo s pomliaždením steny hrudnej a pomliaždenie hlavy v krajine temena s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej do troch týždňov, odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške najmenej 52 000 Sk, škodu na zariadení rodinného domu vo výške najmenej 15 490 Sk a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške najmenej 2 000 Sk.

Okresný súd za to obvinenému K. K. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. marca 2006, sp. zn. 4 To133/2005, odvolanie obvineného K. K. ako nedôvodné podľa § 256 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

Dňa 20. decembra 2006 podal obvinený K. K. návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, ktorý Okresný súd v Nových Zámkoch uznesením zo dňa 6. septembra 2007, sp. zn. 3 Nt 23/2006, podľa § 399 odsek 2 Tr. por. zamietol, pretože nezistil splnenie zákonných podmienok na povolenie obnovy konania.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 8. novembra 2007, sp. zn. 7 Tos 42/2007, sťažnosť obvineného K. K. proti vyššie citovanému uzneseniu okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený K. K. dňa 12. decembra 2007 dovolanie, ktoré odôvodnil v podstate tým, že v konaní o návrhu na obnovu konania okresný súd, ani krajský súd nevykonali všetky ním navrhované nové dôkazy, nevypočuli svedkov a neumožnili u klásť im otázky. Takýmto postupom oboch súdov v konečnom dôsledku boli porušené jeho základné ľudské práva, pretože v tomto konaní bol pozbavený svojich práv zakotvených tak v Dohovore o ľudských právach, ako aj v Trestnom poriadku. Z uvedených dôvodov navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutia oboch súdov a aby prikázal Okresnému súdu v Nových Zámkoch znovu o veci konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie je prípustné, či bolo podané oprávnenými osobami a či má všetky obsahové a formálne náležitosti a dospel k nasledovným záverom.

Obvinený síce nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), ale aj napriek tomu, že najvyšší súd si uvedomuje postup, ktorý ustanovuje § 379 ods. 1 Tr. por., bolo by to v danom prípade bez právneho významu, pretože dovolaním je napadané rozhodnutie, proti ktorému v zmysle platnej právnej praxe dovolanie nie je prípustné, a preto aj v prípade dodržania spomínaného zákonného postupu nebolo by možné tento nedostatok odstrániť.

Trestný poriadok síce nevymedzuje pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až 392 (o dovolaní), je logické prijať záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom Trestného poriadku, ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním, bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia prvej či druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Medzi tieto rozhodnutie treba zaradiť nepochybne aj rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania, teda

o ďalšom mimoriadnom opravnom prostriedku, pretože takéto rozhodnutia nepochybne nasledujú už po právoplatnom skončení veci v jej merite.

V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo 5/2006 zo dňa 14. júna 2006, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2007 pod č. 19, rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Tr. por. o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrebania,
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby,
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania,
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu,
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia,
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Tr. por.,
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému pod bodmi 1/ - 7/.

V predmetnej rozhodovanej veci dovolanie obvineného K. K. nebolo podané vo veci, v ktorej môže procesná strana tento mimoriadny opravný prostriedok podať, pretože v zmysle platnej právnej praxe proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania dovolanie nie je prípustné a preto bolo potrebné dovolanie obvineného podľa § 382 Tr. por. per analogiam, odmietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 16. apríla 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: